

RESSONS

Després de la fabricà

Nuria Araüna

SINOPSI

La vida canvia ràpidament en una comunitat que havia viscut de la indústria i que avança cap a un futur incert. Els habitants d'aquest ecosistema recorden l'experiència compartida del treball fabril per interrogar-nos sobre els límits de l'existència humana, sempre sota la constricció de les desigualtats. Han perdut el somni del progrés i la modernitat però encara es pregunten si algú, en qualsevol altre lloc, podria ser més lliure del que han estat ells.

BIOGRAFIA

Núria Araüna, nascuda al 1981 a Barcelona, és llicenciada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha treballat en ràdio i televisió a nivell periodístic, i ha col·laborat en projectes comunitaris d'alfabetització digital mitjançant el vídeo. Actualment és redactora de reportatges televisius dedicats a ciència i tecnologia. 'Ressons. Després de la Fàbrica' és el seu primer documental, realitzat en el marc del Màster de Documental Creatiu de la Universitat Autònoma de Barcelona, conjuntament amb companys del mateix curs (la comunicadora social Catalina Rossi, el fotògraf Ivan Piredda, la sociòloga Maria Inês Mendes, i el dissenyador gràfic Júlio Toledano).

SINOPSIS

La vida cambia rápidamente en una comunidad cuyo sustento fue la industria y que ahora avanza hacia un futuro incierto. Los habitantes de este ecosistema recuerdan la experiencia compartida del trabajo fabril para interrogarnos acerca de los límites de la existencia humana, siempre bajo el yugo de la desigualdad. Perdido el sueño del progreso y la modernidad todavía se plantean la improbable posibilidad de vivir en libertad.

BIOGRAFÍA

Núria Araüna, nacida en 1981 en Barcelona, es licenciada en Comunicación Audiovisual en la Universidad Autónoma de Barcelona. Ha trabajado en radio y televisión a nivel periodístico, y ha colaborado en proyectos comunitarios de alfabetización digital mediante la creación videográfica. Actualmente es redactora de reportajes televisivos dedicados a ciencia y tecnología. 'Ressons. Després de la fàbrica' es su primer documental, realizado en el marco del Máster de Documental Creativo de la Universidad Autónoma de Barcelona, en colaboración con compañeros de este mismo curso (el diseñador gráfico Júlio Toledano, la socióloga Maria Inês Mendes, el fotógrafo Ivan Piredda y la comunicadora social Catalina Rossi).

SYNOPSIS

Life's changes are so fast in a community supported in the past by industry yet nowadays going forward to an uncertain future. Inhabitants of this ecosystem remind the shared experience of manufacturing tasks in order to ask us about human being's limits, always driven by inequality. With their progress and modernity's dreams lost, they still raise the highly improbable possibility of live free.

BIOGRAPHY

Núria Araüna, born in Barcelona since 1981, is Bachelor of Audiovisual Communication at Universidad Autónoma de Barcelona. She's worked in radio and television in a journalistic style, and has collaborated with literacy teaching community projects through video graphic creations. Today she is editor on science & technology television reports and works in a photographic project about the Catalan's Pyrenean transformation. 'Ressons. Després de la fàbrica' was hers first documental, made within the framework of 'Máster de Documental Creativo de la Universidad Autónoma de Barcelona', in collaboration with hers classmates Julio Toledano graphic designer, Maria Inês Mendes sociologist, Ivan Piredda photographer and Catalina Rossi social communicator.

NOTES DEL DIRECTOR

Els processos de reconversió econòmica d'un territori generen importants canvis per al conjunt de la societat. En el cas de Catalunya, com a gran part de l'Europa occidental, el pas d'un model econòmic industrial cap a l'hegemonia dels serveis i, principalment, el turisme, està transformant el paisatge i totes les vivències subjectives de la realitat. Amb tot, tant important és el que queda com el que desapareix, encara que l'atenció que reclama la novetat ens faci oblidar, sovint, els estrats i permanències que sostenen els canvis. Així, la tradició obrera i industrial ha deixat la seva petjada al continuum de la societat marcant espais i persones, i d'aquí que no es pugui comprendre la realitat actual sense excavar en les vides dels qui van ser, sense altre poder que el numèric, la gran majoria de la població.

NOTAS DEL DIRECTOR

Los procesos de reconversión económica de un territorio generan cambios importantes para la totalidad de la sociedad que los sufre. En el caso de Catalunya, como sucede en la mayor parte de Europa Occidental, el paso de un modelo económico industrial hacia uno basado en los servicios y, en gran medida, en el turismo, está transformando el paisaje y las vivencias subjetivas de la población respecto a su realidad inmediata. En el proceso, tan importante es lo que queda como lo que desaparece, aunque la atención que reclama lo nuevo facilite que se olviden a menudo los estratos y permanencias que hay bajo el cambio. Así, la tradición obrera e industrial ha dejado su huella, marcando espacios y personas, de modo que no se puede comprender la realidad actual sin excavar en las vida

'Ressons. Després de la fàbrica' recorre una comunitat, Vilanova i la Geltrú, una població costera de marcada identitat industrial, recercant les memòries contingudes en els paisatges i les persones. El record, que és la matèria d'aquest documental, és invisible, en tant que el que ja ha estat no pot tornar a ser mai més. D'aquí que la recerca es faci a través de runes i vestigis del paisatge canviant, i de testimonis de treballadores fabrils que no poden veure's a elles mateixes si no és en el context de la fàbrica. Cada fàbrica és el lloc on van acompanyar la mare a treballar des dels 14 anys, l'espai on van fer amigues i van conèixer el marit, la institució que els pagava l'escola, i que ara encara recull els ancians desamparats. Per això en aquest documental l'espai metafòric de la fàbrica és el continent de la humanitat

de los que fueron, sin otro poder que el numérico, la amplia mayoría de la población.

'Ressons. Després de la fàbrica' recorre una comunitat, Vilanova i la Geltrú, població costera de marcada identitat industrial, buscant les memòries inscrites en els paisatges i els pobladors. El record, que és la matèria prima d'aquest documental, és en sí mateix invisible, perquè el que ja ha estat, no pot tornar a ser mai més. És així que la recerca es efectua a través de les ruïnes del panorama canviant, i de les testimonis de treballadores fabrils que no poden veure's a si mateixes si no és en el context de la fàbrica, que ja se'n va. Cada fàbrica és el lloc on van treballar amb les mares des dels catorze anys, o

DIRECTORS NOTES

The process of an economic reconversion of a territory generates important changes that affect its whole society. In reference to Catalunya like in the most part of Occidental Europe, the transition from an industrial economy to a service based model (significantly based upon tourism) is altering the landscape and population's life occurrences regarding to its immediate reality. In this process, that remains is as important as that disappears, although the attention needed by the newest often facilitates to forget the stratum and permanence under the changes. Thus, the labor and industrial tradition has left marks, marking spaces and people in a way that it is not possible to understand the current reality without dig in the lives of those who were the vast majority of the population.

'Ressons. Després de la fàbrica' travels across 'Vilanova i la Geltrú' community, coastal village with an evident industrial identity, looking for the memoirs embedded in its landscape and population. The memory (the raw material of this documental) is invisible in and on itself, because once it has been cannot ever be again. Therefore, the search is done through the changing panorama's ruins and female workers' testimonies whose cannot see at themselves but regarding to the factory which is gone. Each factory was the place where they worked with their mothers since fourteen years old, met friends and found husbands. In addition, it was the institution that covered their education expenses; however, now it is the place of elders who don't have any place to go. Thus, in this documental the

en un temps històric concret; amb la seva desaparició, s'esfuma també la mirada d'aquesta humanitat.

La matèria del record, però, sovint és massa complexa per ser compresa amb les imatges que avui resten, i fins i tot amb les paraules. Quan recorden, els personatges reinterpreten el que van viure i discuteixen amb si mateixos si aquella vida és un paradís perdut, en termes proustians, o si sort en tenen que s'acabés. Per això 'Ressons' aposta per reduir la memòria a la seva mínima expressió i portar-nos, en un camí d'anada i tornada, allà on, a pesar de totes les determinacions, i de l'explotació de les persones per les persones, les vides subjectives no eren tant diferents a les d'ara. Al cap i a la fi, són les úniques vides possibles dels nostres personatges. Si des d'un plantejament políticament correcte no és desitjable mirar amb nostàlgia un passat en què les

condicions laborals eren objectivament més dures que les d'avui; tampoc no podem afirmar que ara visquem en el millor dels móns possibles. Per això encara ens són d'interès aquestes experiències que ressonen en els paisatges i en els somnis dels obrers d'abans, però també, en els d'ara.

Per acabar, remarcar aquest contrast inevitable però buscat entre el passat i el present. Els personatges ja no són els mateixos que recorden ser. Ni la fàbrica. I el ferrocarril que va dur el progrés a Occident ja només corre cap enrere, com a signe de la recessió. Quina mena de fàbrica hi ha després de la fàbrica? Potser la fàbrica abandonada, o la fàbrica reemplaçada, la fàbrica maquinitzada i automatitzada, la fàbrica recreada a través de la música, la fàbrica idealitzada o la fàbrica del malson. I és que no hi ha absència sense presència

el espacio donde conocieron amigas y encontraron esposo; también es la institución que les sufragaba el colegio, y queda ahora como el amparo para los ancianos sin lugar. Es así que en este documental el espacio metafórico de la fábrica es el continente de la humanidad en un tiempo histórico concreto; con su desaparición, se esfuma también la mirada de esta humanidad.

Sin duda, la materia de los recuerdos a menudo es demasiado compleja para ser transmitida con las imágenes que hoy nos quedan, e incluso con las palabras. Cuando recuerdan, nuestros personajes reinterpretan sus vivencias y discuten consigo mismo acerca de si aquella vida es el paraíso perdido de Proust o si deben sentirse afortunados que terminara. Por eso 'Ressons' apuesta finalmente por reducir la memoria

a su mínima expresión y moverse, en un camino de ida y vuelta, en un lugar donde, a pesar de todas las determinaciones, y de la explotación del ser humano por otros seres humanos, las vidas subjetivas no son tan distintas de las de ahora. A fin y al cabo, son las únicas vidas posibles para nuestros personajes. Si desde un planteamiento políticamente correcto no es deseable mirar con nostalgia un pasado donde las condiciones laborales eran objetivamente indeseables, tampoco se puede afirmar que ahora vivamos en el mejor de los mundos posibles. De ahí que todavía resulten de interés estas experiencias que todavía resuenan en los paisajes, y en los sueños de los obreros de antaño pero, también, los de ahora.

Para terminar, merece la pena remarcar el contraste inevitable entre el pasado y el presente de que nos

metaphoric factory's space is the continent of humanity in a specific historic time, because of its extinction also the view of this humanity blurs.

Without a doubt, the material of memoirs is often too complex to be transmitted through the remaining images we have here, even with words. When our characters remember, they reinterpret their life occurrences and argue with themselves about whether this life was the Proust's lost paradise or they have to feel relieved because it has ended. That's why Echoes is committed to finally reduce the memories to their minimum expression, moving back and forward throughout a place where beside all determinations and human being exploitation by human being, the subjective lives are not so different than the current ones. After all, these are the only possible lives for our characters. Since a

politically correct propose neither is desirable to look whit nostalgia a past where the labor conditions were objectively undesirables, nor likely to affirm that we live in the best world possible. Thus, the experiences that up till now resound in the landscapes and dreams from former and current workers are still interesting.

Finally, it is worth to remark the inevitable contrast between the past and the present by we are expressing. The characters are not the same that they remember to be, nor the factory. The railroad that once brought progress to Occident, now only goes backward, signal of recession. Which is the factory that remains after the factory? Maybe the abandoned factory or the replaced one, the mechanized and automatic factory or the one recreated through sounds, the idealized factory or the nightmare one. Anyway, there

Ressons. Després de la fàbrica

(si no recordem, no podem trobar a faltar res) i aquest documental voldria reconèixer la vàlua tant d'una cosa com de l'altra.

nutrimos para expresarlo. Los personajes ya no son lo mismo que recuerdan ser. Como tampoco lo es la fábrica. Y el ferrocarril que llevó el progreso a Occidente ya sólo corre hacia atrás, cuál signo de recesión. ¿Cuál es la fábrica que pervive después de la fábrica? Quizá sea la fábrica abandonada, o la fábrica reemplazada, la fábrica mecanizada y automatizada, la fábrica recreada a través de los sonidos, la fábrica idealizada, o una fábrica de pesadillas. Pero en todo caso no hay ausencia sin presencia (si no recordamos nada, no hay nada a echar de menos) y este documental quiere reconocer el valor tanto de lo que está, como de lo que ya se fue.

is no absence without presence (if we don't remember anything there is anything to miss); this documental want to recognize the value of what it is as much as the value of what it has gone.

FICHA TÉCNICA/TECHNICAL SPECIFICATION/ FITXA TÈCNICA

Título/Title/Títol: RESSONS. DESPRÉS DE LA FÀBRICA

País/Country/Pais: España

Duración/Duration/Duració: 29.09 minutos

Dirección/Director/Direcció: Núria Araüna

Guión/Script/Guíó: Núria Araüna y Julio Toledano

Fotografía/Photography/Fotografia: Ivan Piredda

Cámara/Camera/Càmera: Ivan Piredda y Núria Araüna

Producción/Production/Producció: Catalina Rossi

Montaje fuera de línea/Editing off line/Muntatge fora de línia: Julio Toledano

Montaje/Editing/Muntatge: Martin Sappia

Sonido Directo/Direct Sound/So directe: Maria Inês Mendes

Banda Sonora Original/Original Soundtrack/Música original: Joan Robert

Montaje y mezclas de sonido/Sound editing/Muntatge i mescles de so: Martin Sappia

Postproducción/Postproduction/Posproducció: Estudis SGAE a Catalunya

Producción y Distribuidor/ Producer and Distributor/ Productor i Distribuïdor:

Máster en teoría y Práctica del Documental Creativo i Televisió de Catalunya

Dirección/ Adress/ Adreça:

Máster en Documental Creativo

Universidad Autónoma de Barcelona

Edificio I. Facultad de Ciencias de la Comunicación

Campus Bellaterra

08193. Barcelona

Telefono/ Phone/ Telèfon: (34) 93 581 1292 / 93 581 3585

Móvil: (34) 692 462 897

Fax: (34) 93 581 2005

e-mail: info@documentalcreativo.edu.es / www.documentalcreativo.edu.es

Formato Original/Original Format/Format Original: DV Cam

Formato de Exhibición/Original Format/ Format D'exhibició: Betacam (SP) PAL

Versión Original (Idioma)/ Original Version/Versió Original: catalán-español

Subtítulos/Subtitles/subtítols: Español

